

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 167

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησίης συνδρομής προπληρωτέας διά μέν τῶ Ἐσωτερικόν δραχμαί νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικόν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 25 Ἀπριλίου 1882.

Μάχη κρατερὰ καὶ πεισματώδης συνεκροτήθη τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου, δηλαδὴ ἐντὸς τῆς παλαιστρας τοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου τῶν θηριομαχιῶν, κτιθέντος ἐπίτηδες χάριν τοῦ νοθροῦ καὶ φιλοθεάμονος ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ὡς ὁ ἀρχαῖος ρωμαῖκός, κορσεθεῖς ἐκ τῶν δαφνῶν τῶν πετασμάτων, δύο μόνον πράγματα ἐπιθυμεῖ: *panem et circenses*. Τὸ θέαμα ἦτο πρωτοφανές· ἀφ' ἐνός ὁ ὅσον σπιθαμιαῖος, τόσον καὶ πυρετώδης ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὸ βξύ του γένειον μὲ τὴν ἐξέλιαν ρινά του μὲ τὸ βξύτερον μειδιάματά του, μὲ τοὺς σκωπτικοὺς λόγους του σφιζόντας ὡς βέλη, ἀφ' ἑτέρου πάντα τὰ ποιμνία τῶν αἰγῶν ὅσα νέμονται καταστρεπτικῶς καὶ ἀκαταλαγίστως ὡς ὑπάλληλοι Κουμουνδουρικῆς κυβερνήσεως τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Ὁ ὑπουργός εἶχε κηρύξει κατὰ τῶν αἰγῶν πόλεμον ἐξοντώσεως, καὶ τὰ ποιμνία προσηθέντα ἐκ τῆς ὀρμῆς κατ' ἀρχάς ὑπεχώρησαν, ἀλλ' εἶτα ἀναλαβόντα θάρρος ἐπανήλθον ἀπειλητικῶς καὶ ταχθέντα πρὸ αὐτοῦ ἐσχημάτισαν ἀδιάρρηκτον φάλαγγα κεράτων. Ὅπισθεν δὲ τοῦ προχώματος τούτου ἀνεφάνησαν οἱ ποιμένες καὶ οἱ ἡγήτορες τῶν ἀγελῶν, ὁ Ζηνόπουλος ἀρχικαρχικούνης τοῦ κ. Κουμουνδούρου, προστατεύων μὲ τὸ κεφαλαιώδες αὐτοῦ Ζ σύμπαν τὸ ζῶϊκόν βασιλεῖον καὶ ἄλλοι τινες ἀνήκοντες εἰς τὴν συμπολίτευσιν, τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ εἰς τὸ φιλόσοφον κόμμα τοῦ κ. Δηληγιάννη. Ὁ τολμητίας ὑπουργός πρὸ τῶν ἐχθρῶν ἠναγκάσθη νὰ υποχωρήσῃ κακῆν κακῶς ἀποθούμενος, καὶ ἐμφοβός ἠναγκάσθη νὰ κρυφθῇ ἐντὸς τοῦ κώδωνος τοῦ προέδρου. Ὁ μέγας Πομπήιος ἐθεάτο ἀτάραχος τὴν μάχην καὶ δὲν προσήλθεν εἰς βοήθειαν τοῦ ὑποστρατήγου αὐτοῦ. Διότι ὁ μέγας Πομπήιος ἔχει ἀρχάς. Μόνον πρὸς ταῦς ββάς ἔχει ἀδυναμίαν αὐτός· περὶ τῶν ἄλλων ζῶων ἔστω καὶ

κερασφόρων δὲν μεριμνᾷ. Ἀπεναντίας ἡ κτηνοτροφία τὸν συμφέρει διότι ἐπ' αὐτῆς ἐλπίζει νὰ θεμελιώσῃ τὸ κράτος τοῦ κυβερνῶν ἄφωνον καὶ εὐπειθὲς ὑπήκοον. Συνεπῆς λοιπὸν εἰς τὰς ἀρχάς του οὐ μόνον δὲν συμμετέσχε τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ ἐπισήμως ἀπεκήρυξε τὸ κατὰ τῶν ποιμνίων τόλμημα τοῦ μικροσώμου Δὸν Κισσώτ, μὴ περιβαλὼν αὐτὸ μὲ τὴν σημασίαν τοῦ ζητήματος ἐμπιστοσύνης.

Ἡ μάχη αὕτη ἦτις δύναται ν' ἀποκληθῇ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἦττα τῆς συμπολιτεύσεως, ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶνε ἀδιάσπαστος ἡ ὑπουργικὴ παράταξις, ἀφοῦ δύνανται νὰ τὴν διασπάσωσιν οἱ τράγοι τῶν βλαχοποιμένων.

Ἐν τούτοις οἱ καταγκούνιδες νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι χάρις εἰς τὸν κ. Ζηνόπουλον, ἐτοιμάζονται νὰ κάμωσι πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μεγάλην φωταψίαν, καίοντες ὅλα τὰ δάση τῆς Εὐρυτανίας.

Ὁ Γλυκύτατος ἔτριβε τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως. Ἡ τελευταία μομφὴ τῆς Βουλῆς τόσον τὸν ὠφέλησεν ὥστε εἶχεν ἀρχίσει ἐκ νέου νὰ παχύνῃ, ὁπότεν ὁ αἶθρος οὐρανὸς ἐσκοτίσθη ἐκ νέου.

Ὁ Πελοποννήσιος Παλαμῆδης, πανοῦργος ὡς ὁ ἀρχαῖος δμώνυμός του ἐπῆγε καὶ ἀνεκάλυψεν ὄχι τέσσαρα μόνον γράμματα, ἀλλὰ κεφάλαια δλόκληρα μὲ λέξεις ὅλων νέας διὰ τὴν μακρὰν κουμουνδουρικὴν ἀλφάβητον.

Ἀδάμας! τί ἀπαισία λέξις διὰ τὸν πρῶτον πρωθυπουργόν! Ὁ Ἀδάμας τοῦ Ξενουδάκη τοῦ ἔφαγε τὴ μάτι. Αἱ Ἀδάμαις ὅπου τοῦ χαρίζεαι τώρα ὁ Παλαμῆδης, κύριος οἶδε τί θὰ τοῦ φάγουν!.. Καλλίτερα νὰ μοὶ τοὺς εἶχε τοιούτους ἀδάμαντας!

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ καυμένος ὁ Γλυκύτατος μὲ τὰς ἀκαταπαύστους ἐπιτροπὰς τὰ ἐσάστισε κομμάτι. Ἐπιτροπὴ

ἀπ' ἐδῶ, ἐπιτροπή ἀπ' ἐκεῖ. Δὲν ἐξεύρει πόθεν νὰ διαβῆ!
Αἶ και ἂν ἔλθῃ ἡ σειρά του! Θὰ κάμῃ τὸν Παλαμῆδη νὰ
περάσῃ ὡς και ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς καθαριότητος.

Ὁρεῖλομεν ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἂν και ἀπὸ
τὰς Ἀδάμας ἐξέλθῃ ἀλώσιμος, μὲ ὄλον τὸ δικαίωμα τοῦ
κόσμου δυνάμεθα νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν ἀδάμαστον.

* *
*

Λέγεται, ὅτι ὁ Γλυκύτατος ἅμα ὡς ἐξερράγη ἡ νέα κατα-
γίς, στραφεὶς πρὸς τὸν παρακκλήμενον αὐτοῦ ἐπιστήθιον Ζη-
νόπουλον, εἶπε δεικνύων τὴν ἄκραν τοῦ λιχανοῦ του.

— Πόσον θόρυβον κάμνουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι διὰ μίαν
τσιτίσα κληρονομίαν!

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ὁ βουλευτὴς οὔτε καν κατὰ διάνοιαν πρέπει νὰ ἦνε ἐ-
νοχοποιημένος.

Στεφανίδης

Οἱ ὑπάλληλοι ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας φθείρουσι
τοὺς κόπους των.

Δημητρακάκης

Ἀφήσατε κύριοι εὐρυχωρίαν συζητήσεως.

Δουζινας

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε παράνομον γέννησιν.

Δημητρακάκης

Ἡ ἐξόντωσις τῶν αἰγῶν θὰ πραγματοποιηθῆ ἐν τοῖς προ-
σώποις τῶν δυστυχῶν κτηνοτρόφων.

Ζηνόπουλος

Ἡ Βουλὴ δικαιούται νὰ μάθῃ ἀκριβῶς τὴν πορείαν τῶν
καθηκόντων τῆς ἐπιτροπῆς.

Μιλησης

Αἱ ὁδοὶ εἶνε ἀρτηρίαὶ τῶν σιδηροδρόμων.

Βάλβης

Ὁ κ. Καλλιγᾶς προσεπάθησε νὰ καλλύνῃ τὴν αἰτιολογι-
κὴν του ἐκθεσιν μὲ διεκδρομὰς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Ζηνόπουλος

Δὲν σφάζονται τὰ ζῶα μόνον, ἀλλὰ και φοροῦν.

Ὁ αὐτὸς

Ἄν ἀρχίσωμεν νὰ δεικνύωμεν πνεῦμα, ὁμιλοῦντες ἐνταῦθα
θὰ προκαλέσωμεν τὴν ἐκδοσιν δέκα ἀντὶ ἐνὸς Ἀσμοδαίου
διὰ νὰ συμπεριληφθῶσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κοινοβουλευτικοὶ μαρ-
γαρίται.

Δημητρακάκης

Tête en os

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μετὰ δὶμηνον κυφορίαν ἐξῆλθον τέλος ἐκ τοῦ χαρτοφυλα-
κίου τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ αἱ πέντε τινῶν καθη-
γητῶν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε καθαρὰ γραικυλικὴ ὑποκρισία,
εἶνε ὅ,τι εἶνε ὁ γραικυλικὸς πατριωτισμὸς, ὅ,τι εἶνε ἡ ὀργὴ
τοῦ ρωμέικου, διότι δῆθεν δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ ἀγωνισθῇ,
ὅ,τι εἶνε ἡ ἀυστηρότης του πρὸς τὴν παρανομίαν, πρὸς τὴν
κατάχρησιν, πρὸς τὴν ἀθαιρέσιαν κτλ., εἶνε ἐν ἄλλοις κα-
θαρὸν ψεῦδος. Ἐν σύμπλεγμα κακοθηριῶν ἰατρικῶν και πο-
λιτικῶν πρὸς κορεσμὸν κομματικῶν και ἀτομικῶν παθῶν,
ἰδοῦ ἐν δυσὶ λέξεσιν ἡ ἔννοια τῶν γενομένων παύσεων και
τοῦ γελοίου νομοσχεδίου, ὅπερ συνδέεται πρὸς αὐτάς.

Συγχαίρομεν τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ἀποστόλῃ, ὅτι ἐκίνησε τὸ
ζήτημα τοῦ Βαρβακείου κληροδοτήματος, τοῦ μνημείου τοῦ
του τῆς πρὸς ἱεράς διαθήκας ἀσεβείας ἐν Ἑλλάδι. Εἰς ἐν
μόνον πλανᾶται ὁ Κ. Ἀποστόλης, τὸ νὰ νομίζῃ ὅτι ἐκπλη-
ροῦται ἐν μέρος τῆς διαθήκης τοῦ Βαρβάκη διὰ τῆς συντηρή-
σεως τοῦ Βαρβακείου, ἐνῶ τὸ Βαρβάκειον δὲν εἶνε τίποτε
ἄλλο παρὰ ἐν τῶν πολλῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον
πρὸς διαβουκόλησιν τοῦ κοινου ἐκόσμησαν διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ Βαρβάκη. Τὸ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατατεθειμένον
Βαρβάκειον κληροδοτήμα ἀποδίδει εἰσοδήματα ἑκατὸν πεντή-
κοντα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς τριάκοντα και ἑννέα ἡδὴ ἐτῶν.
Διὰ τοιοῦτου ποσοῦ ἡδύνατο νὰ ἐκπληρωθῇ διὰ τοῦ πληρε-
στεροῦ τρόπου ἡ ἐπιθυμία τοῦ διαθέτου, ἐνῶ δὲν ἐγένετο τί-
ποτε. Τί λοιπὸν ἐγένοντο τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ἐπὶ τόσα
ἔτη; Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ἄν εἶνε ἀληθὲς ὅτι βαρόμετρον τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς τό-
που εἶνε ἡ πιστότης τοῦ πρὸς καθαριότητα καταναλισκομένου
ὕδατος, ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς, ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀθηνῶν
καταπληκτικὴν τῷ ὄντι πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ὁμοιότητα πρὸς
τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐ-
ξηγηθῶσιν αἱ ἀλλεπάλληλοι νεκραναστάσεις τοῦ μοναρχικοῦ
καταστήματος λουτρῶν, τὸ ὁποῖον ἔχομεν, τῆς ἐν τῇ ὁδοῦ
Πατησίων Στέλλας. Οἱ ῥώσοι ἔχουσι τὰ ῥωσσικά των λου-
τρὰ, οἱ τοῦρκοι τὰ τουρκικά, οἱ φράγχοι τὰ φράγκικά
και ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κοινοτρόν μας, διὰ τὸ
φαίνεται ἄλλο λουτρὸν δὲν μᾶς χρειάζεται.